

ὁ δὲ στρατὸς καὶ γρήν Ἀστυνομίας κάνει
καὶ λάμπουν μὲς 'στους δρόμους Ἀστυφυλάκων κρήνη.

Ἔξω τὸ πῆλιον,
τὸ σαχλὸν κι' ἀνοικτεον,
κι' ἡ κόκκινη γηκεῖτα
καὶ καθμιμὴ ρεμπέτα.

Μὲ τὸ κρᾶνος τὸ βαρὺ
ὁ καθεὶς θὰ μὰς θωρῆ
καὶ θὰ λὴν στήρα τήρα
νέας ἐρᾶσεις τοῦ Σωτήρα.

Θὰ τρίμη καθὲ νέανος
καὶ θὰ τοῦ στρίψ' ἡ βδοκ
σάν βλέπη μὲ τὸ κρᾶνος
πὼς στίκω 'στὴν βαλθεῖδα.

Τίγκι τίγκι μὲ τὰ κευθούνια
ἀπ' ἔδω κι' ἐκεῖ πατῶ,
κι' ἀπ' τὰ δὴδ μου τὰ ρουθούνια
φλόγασι χύνω καὶ κροτῶ.

Φράγκους καὶ Ρωμηοὺς μουντζῶνα,
μὲ καὶ εἰ τὸν Φραουλῆ,
καὶ Παλάτι καὶ Βουλῆ
μὲ τὰ νύχια μου γαντζῶνα.

Κι' ὅποιος τόκουσι καρτερεῖ
καὶ κεράλατα δανειῶν
μὲ τὸ κρᾶνος τὸ βαρὺ
τοῦ τοακίω τὸ κρανίον.

Τρίγουν ὀπίσω κι' ἔμπροστὰ καὶ μ' ἔξορκίζουν ὄλοι
κι' ὄλιγοι Καλικάντζαροι καὶ τῆς Αἰλῆς διαβόλοι,
ποῦ καρτεροῦν νὰ φύγω γ'ὼ γ'ὼ νὰ χωθοῦν ἔκινεσι,
ὁ Λόρδος Καλικάντζαρος θαρροῦν πὼς δὲν θὰ μείνη,
καὶ πότε λὴν πὼς ἔργω, καὶ πότε πὼς θὰ φύγω,
ὅμως ἐγὼ σηκῶμαι καὶ τῆς φωνᾶς τῶν πνίγω.

Στίκουν ἀπ' ἔξω νηστικοὶ καλικάντζαρων λόχει
κι' εἶναι μεγάλ' ἡ πείνα τῶν, μεγάλη τῶν κι' ἡ λύσσα,
ὅμως ἐγὼ δὲν τὸ κουνῶ ἀπὸ τὴν καπνοδόχη
καὶ τὰ ρουθούνια μου κτυπῶ τοῦ μαγαριεῦ ἡ κνίσσα,
κι' ἔκινεσι δαιμονίζονται καὶ τῆς οὐράς τῶν στέρησιν
καὶ τὰτσαλένια νύχια τῶν μὲ βόγγι ξερογλείφουν.

Χάνετι, Καλικάντζαρι, ἀδίκως τὸν καιρὸ σας
κι' ἔλατε προσκυνήσατε τὸν Καλικάντζαρό σας.
Ὁ Λόρδος Καλικάντζαρος θὰ ζῆ, θὰ βασιλεῖ,
κι' αὐτὸς θὰ γίγνη κανονίας καὶ σὰς θὰρεζιλεῖ.

Γλείφω τσανάκια καὶ βροντῶ κι' ἀστράφτω καὶ σφυρίζω
καὶ κατασπράκις καὶ ταψιὰ τάνασποδογρίζω ...

νὰ! ποῦθε κι' ἡ Πρωτοχρονιά, νὰ! ποῦθαν καὶ τὰ Φῶτα,
καὶ 'στὴν βαλθεῖδα στίκομαι μπιστάκασι σάν καὶ πρῶτα.

Φ.—Ὀῦξω, Καλικάντζαρι ... νὰς' ἔξορκισμένος.

Κ.—Μὲ τὸ κανονίδι μου θῶσα τὸ γένος.

Φ.—Ὀῦξω, Καλικάντζαρι, ποῦ φορεῖς φωκῶλα ...

ἀπὸ τὴν κιαμποῦρα μὰς τὴν πὰξ ξεκόλλα.

Κ.—Ὅσο κι' ἐν ἔξορκίεσι δὲν θὰ ξεκόλλησω,

κι' ὄλους σας καλλίτερα θὰ σὰς κἀβελίσω.

Φ.—Τὰ νερά μὰς ἀγίασαν, ἤλθι νῆς χρόνος,

ὄλοι ξεκουμπίστηκαν καὶ σὺ μένεις μόνος.

Φύγε, χᾶσου, σκόρπισε ...

Κ.— Ἄμμι δὲν θὰ φύγω ;

τὸ μεγάλο στόμα μου πρὸ πολὺ τάνειγο.

Φ.—Σ' ἔξορκίζω μὴ φορᾶ ...

Κ.— Ἐσῆρξι δὲν μὲ πιάνουν ...

Φ.—Σ' ἔξορκίζω ὀδὸ φοραῖς ...

Κ.— Κι' ἑκατὸ δὲν φθάνουν ...

Φ.—Σ' ἔξορκίζω τρεῖς φοραῖς ...

Ἔγινες σκοτούρα.

Φ.—Ὅρσε, Καλικάντζαρι, ὄρσε, ἀγιστοῦρα.

Ἐκὲι ὄλιγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τόμις τῆς ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ πρὸς μὴ δραχμὴ καθῆνας
μὲ τὰς σελίδας τὰς λαμπράς κι' εἰκονογραφημένας,
ἐγκόλιον πολυτίμον, ταπεινὴ διδασκαλία
πρὸ πάντων διὰ τοὺς μικροὺς, ποῦ πάνε 'στὰ Σχολεῖα.

Τὸ ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, κάλλιστον τῶν περιοδικῶν,
λαμπρὰ τοῦ νέου πνεύματος παράστασις κι' εἰκόν,
ὑπὸ τῆς Ἀκροπόλεως κομψότατα ἐκίδεται
καὶ νέον πνεῦμα λάβετε καὶ νέον πνεῦμα ἴδετε.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΙ' ΥΘΑΟΙ, συγγραφή τοῦ Παππαμάρκου νέα
καὶ πρὸς τοὺς κατηγόρους τοῦ ἀπάτησις γενναῖα,
ὅπου μὲ λόγου ῥέντος καὶ γλαφυροῦ στοργᾶς
μῖαν πρὸς μῖαν ἀνεῖρει τὰς κατ' αὐτοῦ μομφὰς.

Λεβίδη Νικολάου σπουδαία συγγραφή
γῆ τὰ ἐν Ρουμανίᾳ Μοναστηριακά,
τὴν διακρίνει πείρα κι' ἡμεθριβὴ σοφῆ
κι' εἰς θέματα ἐγκύπτει Ἐκκλησιαστικά.

BIBAION EYNANAETPOΦON μὲ πῆγινα παντοῦ,
ἐκεῖ πολλὰ περίεργα, ἐκεῖ γαρτομαντεῖα,
καὶ τέλστα μυστήρια ταχυδακτυλογρίας
καὶ καθὲ προβληματικῆς καὶ σκοτεινῆς μαχίας,
παρ' ὅλων ἐπιτελούμενα προχειρῶς τε κι' εὐκόλως
καὶ πᾶς καὶ πᾶσα φρίνεται μαρβῶλα καὶ μαρβόλοσ.
Βιβλίον ὠραϊότατον γῆς συναναστροφᾶς
κι' εἶναι πολὺ καλλίτερα μὴ μῖρα νὰ μὴ φᾶς
παρὰ ταιαύτας παιδιὰς νὰ στερηθῆς ἀστάσις ...
εἰς τὸ γνωστὸν Κατάστημα πωλεῖται τῆς Ἀετίας.